

Hierdoor werd mijn aandacht op spierpijnen in het onderbeen gevestigd en zoo kan ik uit de polikliniek van het Burgerziekenhuis te Amsterdam (1899) enkele gevallen aanhalen, waar de klachten, die niet op een aandoe-ning van den voet wezen, toch door het dragen van platvoetzooltjes ver-dwenen. Ook kan ik een typisch geval van zoogenaamden „groei” vermelden bij een 3 à 4-jarig kind, dat lang des nachts door kuitkrampen gekweld werd, die door het dragen van lederen platvoetzooltjes verminderden en een tijd lang wegbleven.

Ik meende niet te mogen nalaten bovenstaande mede te deelen, daar de Heer JAGERINK zelf meent, dat hij den schijn van overdreven en enthousiast te zijn, op zich laadt en het dus goed is zijn meening ook van andere zijde steun te geven, vooral ook, omdat in de literatuur hieromtrent niets te vinden is. Mijn meening in deze heb ik in Febr. 1901 in een stelling ter gelegenheid mijner promotie trachten uit te drukken: kramp in de laterale kuitspieren kan de voornaamste klacht zijn in het beginstadium van plat-voet. Het is mij niet mogen gelukken deze kramp, die ik ook bij anderen waargenomen heb, te verklaren; zij lijkt mij iets te veel mediaal te zetelen om haar alleen aan de mm. peronei toe te schrijven; misschien weet de Heer JAGERINK met zijn grootere ervaring mij een verklaring te geven.

Doesburg.

J. BRAND.

Geachte Redactie!

Vergun mij naar aanleiding van het artikel van Prof. STOEDER over moederkoornextract eenige ruimte. Toen Prof. STOEDER in Februari mijn mede-werking inriep om, zoo mogelijk, tot een goed moederkoornextract te komen voor onze pharmacopee, heb ik mij volkomen bereid verklaard daartoe mede te werken. Sedert dien tijd heb ik mij onophoudelijk met het onder-zoek daaromtrent beziggehouden, en de verkregen resultaten met de cijfers der analyses aan Prof. STOEDER medegedeeld. Daaronder behooren in de eerste plaats het bewijs dat het door Prof. STOEDER in zijn „Waardebepaling” enz. aanbevolen moederkoornextract (pharmacopee-commissie Deutsch-Apoth. Verein.) een beslist ondeugdelijk praeparaat is, en de erkenning dat voor een goed praeparaat spiritus van 70 pCt. noodzakelijk is. Reeds vroeger had ik mijn onderzoek daaromtrent willen publiceeren, doch de vele verrassingen, welke moederkoorn mij reeds bereid heeft, werden telkens met nieuwe ver-meerderd, zoodat het onderzoek zich steeds uitbreidde. Prof. STOEDER heeft zich ten slotte met de resultaten van mijn onderzoek vereenigd en de juistheid daarvan door zijn bepalingen aangetoond, doch meende het door mij voor-gestelde extract te moeten wijzigen door toevoeging van 20 pCt. glycerine. Ik was daardoor in de noodzakelijkheid de bereiding en het onderzoek van dit extract ook ter hand te nemen, en terwijl ik daarmee bezig ben, zooals Prof. STOEDER bekend is, verschijnt het bedoelde artikel. Ik acht deze pu-blicatie ontijdig, doch kan er vrede mede hebben, daar zij het nut heeft dat thans het extract ook aan de kritiek van anderen is overgegeven, hetgeen

met een praeparaat als dit, het resultaat van laboratoriumwerk in het klein, zeker noodig is. Ik meen echter dat het de voldoening aan een eisch van billijkheid geweest ware, om naast de dank voor mijn medewerking, *althans* de beide hoofdpunten in het onderzoek, als resultaten van *mijn* onderzoek te noemen, n.l. de erkenning van de ondeugdelijkheid van het vroeger door Prof. STÖDER voorgestelde extract en de noodzakelijkheid van het gebruik van 70 pCt. spiritus. Ik hoop mijn onderzoekingen binnenkort bekend te maken. Een beslist oordeel over het nut en de noodzakelijkheid van de glycerine-toevoeging wil en kan ik thans nog niet uitspreken (het onderzoek is nog loopende); wel wil ik reeds mededeelen, dat bij de bereiding van wat grootere hoeveelheden van het extract (zoowel met als zonder glycerine) de door mij opgedane ondervinding weer een verrassing is geweest en wel een onaangename. Ik heb echter gegronde hoop dat ten slotte een deugdelijk praeparaat te verkrijgen is.

Met mijn dank voor de verleende plaatsruimte, hoogachtend

UEdw. dienaar

Dr. J. S. MEULENHOFF.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — **De lichtzijde van albuminurie.** Onder den titel „de voordeelen van een spoor eiwit en enkele cylinders in de urine bij sommige mannen boven het 50ste jaar” betoogt Prof. W. OSLER, dat het voor den te hard werkenden, te sterk gevoeden, te zwaar rookenden, te veel met alcohol gedrenkten man van zaken een buitenkansje is, als hij in zijn beste jaren tot zijn schrik verneemt, dat de levensverzekering-maatschappij zijn polis niet wil verhoogen, omdat bovengenoemde verschijnselen zijn ontdekt. Dan zal hij zijn diët wat matigen, den alcohol laten, uit zes of acht commissies zijn ontslag nemen en gered worden, gelijk een openbaar persoon in Canada, wien het voorrecht eener dergelijke albuminurie op 60-jarigen leeftijd te beurt viel, waarop hij een jaar rust nam. Hij is nu een flinke negentiger. Het 13de aphorisme van GEORGE CHEYNE (*Essays on Regimen*) luidt: „ieder wijs man boven de 50 moest beginnen, ten minste de hoeveelheid van „zijn voedsel te verminderen; en als hij vrij van gevaarlijke stoornissen wil „voortleven, en zijn zintuigen en geestvermogens wil behouden tot het laatst, „moest hij iedere zeven jaren trapsgewijze en voelbaar minderen, en uit het „leven afdalen gelijk hij er in is opgeklommen, zelfs tot kinderdiët” (*Lancet* 14 Dec. 1901).

BERLIJN. — **Kraambedziekten en pokken.** Aan het verslag van het Reichsgesundheitsamt over 1898 ontleent de *Deutsche med. Wochenschr.* 1901 n°. 52 de volgende cijfers: van de 10.000 kraamvrouwen in het Duitsche Rijk zijn er 32 overleden. In de groote steden slechts 26 van de 10.000,